

Deși, cei care dau pe bandă titluri de Ambasador al Turismului susțin exact contrariul, industria ospitalității în județul Maramureș nu merge bine deloc, regiunea aflându-se abia pe locul 18 în România, conform numărului oficial de vizitatori[i] (sigur, statisticile sunt departe de a fi perfecte)!

Maramureșul, străbătut din goana mașinii, arată cam jalnic, nu ca cel de pe internet, un veritabil haos arhitectonic, fără miile de case din lemn acoperite cu draniță, fără sătenii îmbrăcați în continuu în straie populare ce umblă de colo-colo în căruțele trase de cai, boi sau bivoli...

În realitate, chiar dacă numărul de turiști este nemeritat de mic, lucrurile stau mult mai bine decât pare, după cum am arătat-o atunci când am propus înscrierea regiunii în UNESCO ca peisaj cultural[iii]: Astfel, sute de locuitori ai regiunii practică încă cel mai mare număr de meșteșuguri și ocupații populare autentice din Europa contemporană; numărul practicanților agriculturii tradiționale de semi-subzistență este de ordinul miilor; acolo se păstrează atât cel mai variat și arhaic grup de instalații hidraulice țărănești din lemn aflate încă în funcțiune în Europa; obiceiurile laice și religioase sunt conservate ca nicăieri altundeva; nu în ultimul rând, Țara Maramureșului are una dintre cele mai ridicate biodiversități din Europa, cu 11 mii de specii de plante și animale, cu păduri virgine, carnivore mari etc.

Din păcate, fără informații foarte solide ori fără un ghid bun, majoritatea celor enumerate mai sus par simple povești de demult și nu lucruri care pot fi văzute cu adevărat în ziua de azi...

Totuși, probabil turiștii români vor continua să opteze pentru Maramureș în număr tot mai mare, dacă drumurile vor deveni tot mai bune și hotelurile din ce în ce mai spațioase (deocamdată însă, nici un hotel din Țara Maramureșului nu ajunge la 150 de locuri de cazare, ceea ce-i obligă pe mulți turiști să înnopteze în Baia Mare și să-și reducă substanțial lungimea sejurului în inima regiunii turistice). Apoi, mâncarea bună și renumita ospitalitate a localnicilor vor avea grijă ca românii să fie tot mai numeroși, indiferent dacă se vor mai bifa ori nu, toate târgurile de turism de la București!

De cealaltă parte însă, marea majoritate a turiștilor străini (inclusiv vest-europenii din aceeași Uniune cu noi), nici măcar nu au auzit, acum, în era internetului, că Maramureșul există totuși pe undeva, prin estul Continentului, darmite să se gândească să-și programeze un sejur într-un loc greu de atins și despre care există tare puține informații...

Creșterea numărului de vizitatori, în primul rând al celor străini, dar și al românilor, cred că s-ar putea realiza prin aplicarea unor măsuri concrete:

1. Acțiuni profesionale de marketing derulate de către sumedenia de birouri de informare turistică deschise în ultima vreme, multe dintre ele nepărând deloc să înțeleagă care este rolul

lor: intervenții de calitate, frecvente și prompte pe pagini de socializare, forumuri, canale net și TV, oferirea de info-tripuri pentru cei mai renumiți „travel guru” și pentru reprezentanții cu adevărat de top ai mass și social-mediei occidentale, prezențe adecvate la cele mai mari târguri internaționale de turism - cu mai puțină slănină, ceapă, pălincă și dănțauși, dar cu mai multe (și mai bune) suveniruri-cadou mici și elegante, app-uri, albume, fluturași și mai ales cu toată categoria de informații interactive – difuzate nu doar în engleză, ci și în franceză, germană, italiană, spaniolă, japoneză sau chineză...

2. Trebuie implementat un sistem de săgeți și panouri indicatoare demn de un secol XXI european și musai, trebuie amplasate peste tot toalete publice și coșuri de gunoi.

□ Concomitent, ar fi de așteptat ca apele curgătoare și stătătoare de pe traseele turistice frecventate, să fie menținute curate măcar în intervalul de vârf (mai-septembrie).

3. Minciunile gen: „Maramureș este țara lemnului” trebuie oprite, cât timp numărul caselor autentice, cu prispă cu stâlpi sculptați și acoperiș în patru ape acoperit cu draniță a scăzut la doar câteva sute (sigur, valoroase, însă în general prost întreținute și greu de observat în peisaj), regiunea fiind năpădită în schimb de mii de case imense de zid strident colorate care deseori deranjează retina.

4. Nu mai trebuie perpetuate poveștile gen: „acolo toată lumea este îmbrăcată în costum popular”, atâta vreme cât costumele nu mai pot fi văzute decât în anumite localități în zilele de sărbătoare. Imaginile promovate de anumiți fotografi (care au intenții bune, nerealizând ridicolul propriilor creații), ce îmbracă în ultra-scurtele haine de sărbători săteni puși apoi să pozeze ca în „Cântarea României” în timp ce se prefac că taie porcul sau cosesc (munci la care în realitate se foloseau hainele tradiționale de lucru), fac mai mult rău decât bine!

Trebuie totuși reținut că zeci de mii de localnici posedă costume tradiționale, pe care însă le etalează doar duminica sau la nunți...

5. Nu mai merge cu deturnări precum: „dacă vizitați capitala Maramureșului, adică Baia Mare, o să prindeți esența regiunii”, din moment ce se știe că orașul reședință de județ (care nu deține atracții turistice de top, cu excepția Muzeului de Mineralogie) nu are nimic de a face cu adevăratul Maramureș, cel istoric, etnografic și căutat de turiști – cu centrul la Sighet și aflat dincolo de munți, la distanța de 40-100 km de „Baie”.

Prea mulți călători au fost păcăliți, plecând apoi dezamăgiți după ce au vizitat doar Baia Mare și împrejurimile acesteia, și negăsind, desigur, Maramureșul din ofertă...

6. Nu se poate ca turiștii veniți până și din Japonia să vadă bisericile UNESCO, să le găsească închise în timpul programului - inclusiv cele din seria celor 16 biserici de lemn (proiectul de promovare și punere în valoare care a costat Consiliul Județean 4,5 mil. euro[iii]), la fel cum pare nepotrivit să se perceapă bilet pentru a se „vedea” prin beznă picturile din bisericile rămase neelectrificate[iv], unde nu pot împrumuta nici măcar niște lanterne ca lumea (de ce toate celelalte biserici de lemn UNESCO din lume sunt iluminate corespunzător?!).

7. Este absurd, dar nici măcar Circuitul Bisericilor de Lemn (darmite restul muzeelor și atracțiilor turistice) nu poate fi efectuat cu ajutorul intermediul unui Maramureș Card, achitat cu o plată unică - inclusiv online, care să permită multiple intrări la obiective.

Cât despre proiectul Maramureș Pass, acesta a sucombat înainte de a demara cum trebuia[v], așa că trebuie lansat urgent un alt produs similar, dar eficient.

8. Nu mai merge să invităm turiștii să viziteze meșteri populari, dintre care unii au decedat, dar continuă să apară în anumite oferte turistice (precum regretatul Moș Pupăză), iar alții, pentru a supraviețui, sunt plecați de câțiva ani la muncă în străinătate (cazul olarului Tănase Burnar din Săcel este cel mai flagrant), în timp ce despre alte sute de meșteri tradiționali maramureșeni nu se știe, ori nu vorbește nimeni...

9. Nu în ultimul rând, ar trebui făcut ceva pentru veganii care au o viață foarte grea în Maramureș, extrem de puțini localnici putând organiza pentru ei meniuri multiple și variate fără carne, lactate sau ouă, aceasta ca să nu mai vorbim despre turiștii tot mai numeroși care prezintă intoleranțe la gluten sau/și lactoză, ori alergii la polen, fân și chiar la lâna de oi...

Greu de crezut pentru unii, dar limitata ofertă gastronomică maramureșeană, bazată pe cărnurile și preparatele de porc colcăind de grăsime (într-o lume obsedată de siluetă, colesterol și de meniuri ușoare), stropite cu o pălincă arzând ca focul, taie elanul multor amatori de turism gastronomic! Pentru optimizarea ofertei, ar trebui promovate și produse precum: ape minerale locale, sucuri de brad sau soc ori rețete bazate pe fructe, fasole sau hribi uscați, pe soiurile vechi de verdețuri și de legume.

10. Și este scandalos ca, în 2018, de la Brașov la Sighetu-Marmației să se facă 6-7 ore cu mașina, respectiv 10-11 ore cu trenul (!), iar singurele avioane de legătură cu restul lumii să circule, exclusiv de pe aeroportul din Satu Mare, doar de două ori pe zi pe ruta București, respectiv de două ori pe săptămână spre Londra-Luton! În acest caz, nu mai rămâne altceva decât de făcut decât promovarea accesului aero în Maramureș prin aeroporturile Cluj-Napoca, Debrecen și Budapesta, aflate la câteva ore de mers.

Este adevărat, nici geografia nu e de partea Maramureșului care, chiar dacă ar avea infrastructura Occidentului, tot ar fi situat cam departe față de cei mai apropiați mari poli turistici din țară (Bucovina și sudul Transilvaniei) ori din țările vecine (Lvov, respectiv Ungaria de Nord).

Doar regândindu-și din temelii și adaptându-și oferta în funcție de ceea ce cere, respectiv de ceea ce mai poate oferi cu adevărat la momentul prezent, Maramureșul va putea reduce decalajul tot mai accentuat față de celelalte zone turistice și-și va putea valorifica potențialul într-o măsură mult mai mare decât o face acum, devenind creator de prosperitate.